Lietas Nr. 11096179113
Lietas arhīva Nr. K28-0189-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 4.februārī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese I.Ramane

piedaloties prokurorei N.Gromovai

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzībā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā.

Aprakstošā daļā

/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, proti:

2013.gada 21.augustā ap plkst.12.04 /pers. A/, atrodoties SIA „IKI" veikalā Rīgā, Dzirciema ielā 31a, būdams aizturēts par iespējamo preču zādzības faktu un nogādāts veikala apsardzes telpā akta sastādīšanai, brīdī, kad veikala apsardzes darbinieks /pers. B/ sastādīja aktu, ieraudzīja uz plaukta vīriešu maku, pēc tam viņam radās noziedzīgs nodoms, kas vērsts uz minētā maka zādzību. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/, atrodoties minētajā telpā, mantkārīgu motīvu vadīts, izmantojot brīdi, kad viņš atradās /pers. B/ aiz muguras, būdams pārliecināts, ka viņa darbības neviens nenovēro, ar kreiso roku pastiepās uz plaukta un paņēma /pers. B/ piederošo maku Ls 5 vērtībā, kurā atradās AS „Norvik" bankas norēķināšanas karte Nr.96172325, vērtība Ls 4, /pers. B/ apsardzes sertifikāts Nr.102345, vērtība Ls 10, trīs Ls 5 banknotes, kopsummā Ls 15, viena Ls 1 monēta, divas Ls 0,20 nomināla monētas, kopsummā Ls 0,40, ko paslēpa savā virsjakas kabatā. Atbrīvots pēc akta sastādīšanas un preces atgriešanas, /pers. A/ ar nolaupīto aizgāja no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas, tādējādi demonstrējot gribu nozagto maku paturēt kā savu īpašumu un rīkoties ar to pēc saviem ieskatiem.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja zādzību, nodarot cietušajam /pers. B/ materiālo zaudējumu kopsummā par Ls 35,40.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, atzina pilnībā un pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, kā arī atzina cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju un tās apmēru, apliecinot, ka viņam saprotamas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālās sekas un būtība.

Tiesa, ņemot vērā to, ka /pers. A/ tiesas izmeklēšanā savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, kā arī atzina cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju, izteica lūgumu skatīt lietu bez pierādījumu pārbaudes, kam piekrita prokurore un cietušais, kā arī to, ka tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainu, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Motīvu daļa

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina zādzības nelielā apmērā izdarīšanā ir pierādīta pilnībā un viņa noziedzīgās darbības pirmstiesas kriminālprocesā pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu, tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus

konstatēts, ka /pers. A/ agrāk septiņas reizes sodīts, pēdējo reizi 2011.gada 15.septembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 3 (trīs) mēnešiem, atbrīvots pēc soda izciešanas 2013.gada 6.februārī (lietas 61.-64.lapa). Saskaņā ar VAS „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" izziņu, apsūdzētais no 2001.gada 26.marta līdz 2001.gada 10.oktobrim bijis Narkoloģijas palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas profilaktiskajā novērošanā ar diagnozi – epizodiska ļaunprātīga opioīdu lietošana (lietas 68.lapa). Ziņu par psihiskiem traucējumiem nav (lietas 66.lapa). Apsūdzētais ieguvis pamatskolas izglītību, neprecējies, apgādājamo nav, ir patstāvīga dzīvesvieta. Pēc apsūdzētā vārdiem līdz apcietinājumam ir bijis patstāvīgs darbs, ir atbrīvojies no narkotiku atkarības, vēlās uzsākt likumpaklausīgu dzīvi, strādāt algotu darbu.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa vadās no Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa – vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, un Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, viņa atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. A/ izdarījis mazāk smagu noziegumu, noziedzīgais nodarījums vērsts pret īpašuma interesi, ar noziedzīgu nodarījumu cietušajam nodarīts mantisks kaitējums.

Tiesa, atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrai daļai, par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzīst to, ka viņš vaļsirdīgi atzinies izdarītajā un to nožēlo. Par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu – /pers. A/ iepriekš sodīts par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un sodāmība nav dzēsta.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā par apsūdzētā izdarīto noziegumu paredzēti alternatīvi piemērojami soda veidi – brīvības atņemšanas sods uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, izvērtējot apsūdzēto raksturojošos datus un tos pierādījumus, kas var ietekmēt piespriežamā soda veidu, secina, ka noziedzīgs nodarījums vērsts pret īpašumu, ar noziedzīgu nodarījumu cietušajam nodarītie zaudējumi nav atlīdzināti. Apsūdzētā /pers. A/ personību tiesa novērtē kā tādu, kam ir nopietnas problēmas likumpaklausības principu ievērošanā, uz ko norāda tas, ka viņš vairākkārt ir sodīts un noziedzīgo nodarījumu, par kuru tiek saukts pie kriminālatbildības šajā kriminālprocesā, izdarījis nedzēstas sodāmības laikā. Turklāt apsūdzētais pēc atbrīvošanās no soda izciešanas ir izdarījis arī administratīvus pārkāpumus, par ko saukts pie administratīvās atbildības. Tādējādi tiesa secina, ka apsūdzētais savu attieksmi pret likuma ievērošanu nav mainījis un, pilnībā apzinoties savu darbību prettiesiskumu un iespējamās sekas, turpina izdarīt noziedzīgus nodarījumus.

Tā kā tiesas rīcībā nav ziņu par apsūdzētā regulāro ienākumu apmēru, tiesa uzskata, ka sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav nosakāms naudas soda veidā, jo tiesai ir pamatotas šaubas, ka līdzekļu trūkums liegs apsūdzētajam iespēju izpildīt šo sodu un līdz ar to netiks sasniegts likumā definētais soda mērķis. Turklāt noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgā nolūkā un cietušajam nodarītais mantiskais zaudējums nav atlīdzināts.

Savukārt kriminālsods piespiedu darbs nesasniegs Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, jo tā nekavējoša izpilde nebūs iespējama, jo apsūdzētajam citā kriminālprocesā piemērots ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, ņemot vērā tā raksturu un kaitējumu, lai sasniegtu soda mērķi, tas ir, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai apsūdzētais pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. A/ nosakās sods, atbilstoši Krimināllikuma 38.panta 2.[1] daļas noteikumiem, īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta noteikumiem, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tiesa konstatējusi, ka pastāv viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošais apstāklis. Ievērojot norādīto tiesa, uzskata par neiespējamu noteikt sodu tā zemākās robežas apmērā. Vienlaicīgi, ņemot vērā atbildību mīkstinoša apstākļa esamību, tiesa atzīst par iespējamu sodu nenoteikt šim soda veidam paredzētās maksimālās robežas apmērā.

Šajā kriminālprocesā drošības līdzeklis /pers. A/ nav piemērots. Ziņu par procesuāliem izdevumiem nav.

Cietušais /pers. B/ kriminālprocesā pieteicis kaitējuma kompensāciju Ls 35,40. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 352.pantam, izvērtējot cietušā kompensācijas pieteikumu par radīto mantisko kaitējumu, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītās noziedzīgas darbības, kas paredzētas Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir tiešā cēloņsakarībā ar cietušajam nodarīto mantisko zaudējumu Ls 35,40 (50,37 *euro*), bez tam šādā apmērā materiālā kaitējuma kompensāciju tiesas sēdē atzina arī apsūdzētais. Tāpēc, saskaņā ar Kriminālprocesa 353.panta 1.punktu, no apsūdzētā cietušā labā piedzenama kaitējuma kompensācija pirmstiesas procesā pieteiktajā apmērā.

CD disks ar videoierakstu, kas pievienots kriminālprocesa materiāliem kā lietiskais pierādījums, izmantojams pierādīšanā saistībā ar tajā ietverto saturisko informāciju. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 134.panta otrās daļas noteikumiem, ja lieta pierādīšanā izmantojama sakarā ar tajā ietverto saturisko informāciju, tā uzskatāma nevis par lietisko pierādījumu, bet par dokumentu. Tādējādi lietiskais pierādījums – CD disks ar videoierakstu, atzīstams par dokumentu un glabājams pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 520.panta pirmās daļas,

n o s p r i e d a:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu pēc šī panta ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/ labā materiālā kaitējuma kompensāciju 50,37 *euro* (piecdesmit *euro* 37 *eurocenti*).

Lietisko pierādījumu – CD disku ar videoierakstu, atzīt par dokumentu un glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu 10 dienu laikā var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā tikai daļā par piespriesto sodu vai pieļautajiem procesa pārkāpumiem.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2014.gada 4.februāris.